

af Lokomobiler i Nærheden af Bygninger og let antændelige Genstande, og i Medfør af denne Lovbestemmelse var saadanne Bestemmelser fastsat ved Bekendtgørelse af 12. Februar 1904 med senere Ændringer. Loven af 24. Marts 1875 er imidlertid blevet ophævet ved Lov Nr. 544 af 4. Oktober 1919 om Tilsyn med Dampkedler paa Landjorden, og denne Lov indeholder ikke nogen Bestemmelse svarende til den ældre Lovs § 3, idet man vel ansaa Regler om Brugen af Lokomobiler for uundværlige, men forment, at de paa Grund af deres brandpolitimæssige Karakter ikke hørte hjemme i Dampkedellovgivningen, hvorimod de fornødne Forskrifter burde udfærdiges med Hjemmel i Brandpolitilovgivningen eller om fornødent i en særlig Lov, jfr. Rigsdagstidende 1918—19, Tillæg A. Sp. 4413—14. Justitsministeriet har derfor ved Bekendtgørelse Nr. 678 af 29. December 1919 holdt de hidtil gældende Bestemmelser om Brugen af Lokomobiler i Kraft, hvortil der for Københavns, Frederiksbergs og Købstædernes Vedkommende findes Hjemmel, henholdsvis i § 42 i Lov om Brandvæsenet i København af 15. Maj 1868, § 35 i Reglement for Brandvæsenet i Frederiksberg Kommune af 27. Februar 1918 og § 37 i Lov om Brandvæsenet i Købstæderne med Undtagelse af København af 21. Marts 1873. I Brandpoliti-

loven for Landet af 2. Marts 1861 have der derimod ikke en til disse Lovregler svarende Bestemmelse, hvorfor Justitsministeriets ovennævnte Bekendtgørelse af 29. December 1919 for Landets Vedkommende er udfærdiget med Hjemmel i Loven af 22. December 1919, der — som ovenfor nævnt — kun har Gyldighed til Udgangen af Aaret 1920. Som Følge heraf er Bekendtgørelsen af 29. December 1919 ligeledes kun gældende til Udgangen af Aaret 1920, men da det er en Nødvendighed, at Reglerne om Brugen af Lokomobiler, hvilke Regler er af den største Betydning til Afværgelse af Brandfare, fremdeles bevarer deres Gyldighed, søger man ved nærværende Lovforslag den i saa Henseende fornødne Hjemmel.

Hertil kommer endvidere, at der stadig er Trang til at have særlige Regler om Kalciumkarbid og Acetylen, og at de herom gældende Bestemmelser i Justitsministeriets Bekendtgørelser Nr. 679, 680, 681 og 682 af 29. December 1919 derfor ogsaa efter Udgangen af Aaret 1920 bør holdes i Kraft; ogsaa hertil er for Landets Vedkommende særlig Lovhjemmel fornøden.

Saafernt Justitsministeriet opnaar den ønskede Bemyndigelse, vil man gøre Rigsdagen bekendt med de Bestemmelser, der udfærdiges i Medfør af Loven.